

BENKE LÁSZLÓ

Szenvedéstörténetünk

Anyám megálmodta apám,
muskátlis szerelem volt az álma.
Valóban úgy ment lánykérőbe apám,
piros muskátli ragyogott
ünneplős kabátja gomblyukában.

1936-tól 1987-ig,
esküvőjüktől 51 évig élt apám
hűséges szerelme anyám iránt,
s még azon is túl.

Amíg csak élt anyám,
2001 november 17-ig,
s hiszem, hogy azon is túl
él szívében apám iránt
megálmodott álma,
muskátlis szerelme.
Látom, hogy az ég ablakán
együtt néznek le rám.

Tiszta ámulat volt a lelkük
s ővelük az én gyermekségem.
Nem is tudom, mit néztem,
mit is láttam rajtuk.
Hogy hogyan égnek becsületességük
és szerelmük tüzében tiszta fehérré.
Egymásba olvadtak bennem.

Amíg élek
muskátlis álmuk ég a szívemben.
De már eltüntem én e vágyban,
fényt faló sötétségben
bujdosom lakatlan szülői házban.
Senki és semmi sem védi
gyermeki fényem.

2.

Gondoljátok meg, gyerekek!
Most, amikor újra eltévedt az idő,
mikor a polgári Magyarország
megteremtéséért a nagybirtokokon
kizsákmányoltak hajladoznak újra,
hogy apám és anyám hozománya
1936-ban 1-1 hold föld volt.

1945-ben, a földosztással
kaptak még 5 holdat.
Hamarosan mind a hetet
bevitették velük a tsz-be.

1959-ben, amikor még akasztottak is,
főként munkásokat és miniszterelnököket,
mikor a bőrkabátos kizsákmányolók
újra lesöpörték a padlást,
anyám és apám elengedett engem
Budapestre.
Hogy ne kelljen túrnom a földet.

Munkás lettem a Kapagyárban.
Kezdetben síncsavarokat válogattam,
zsiroskenyereket ettem,
és verseket próbáltam írni
az emberi méltóságért,
a szegénység és szolgaság ellen.

3.

Testben és lélekben
tisztátalanná lett a feleségem.
Szeretőjével együtt kidobtam
ugyan, de visszajött; megmosakodott
és nevetve szemembe mondta:
„Újra tiszta vagyok!”

Anyám és apám előtt
besározott engem
a hűtlen néember,
követelte a pénzét.
Addig nem költözött el
míg meg nem kapta.

„Mentsük meg a fiúkat, Apja!”
S eladták értem a házuk.
Kifizették az esküszegő
gátlástalan követelését.

4.
Elűzetett szülőföldjéről
apám és anyám,
elűzettek hozzám
pesti panelünkbe,
föl a negyedikre.

A panelt is ők vették
esküvői ajándékba.

5.
Hamarosan újra megnősültem
s négyen laktunk a kis lakásban.
Anyám és apám
most már előre látta,
nem várhatja meg két unokáját.
Nem várták meg, hogy az új meny
kirúgja őket;

négy éven át éjjel-nappal
hazakészülődtek,
álmodtak, telket vettek,
falujukban hétvégeken,
létvégeken építkeztek.

6.
Eközben Pestszentlőrincről villamossal
jártak a nagycsarnokba,
nyugdíjasként húzták az igát,
pincétől padlásig
hordták-vitték pultra az árut,
dolgoztak naponta
12 óra hosszát
hajnaltól szakadásig.

7.
Négy éven át,
életen át reménykedtek.
Kétszáz kilométert utaztak oda,
kétszázat vissza,
vonatoztak, építkeztek.
S megérték feltámadásukat.

1974 húsvétjára felépült
falujukban a házuk.
Elköltöztek Pestről,
hazamentek.

8.
Ablakukban
kicsit még kivirágzott
anyám és apám
muskátlis szerelme.

9.
Hús év múltán
merenghetek:
milyen volt szőkesége...?
Második feleségem is elhagyott.
Ő is követelte
lakásunkból a részét.
Szerelem-árulásunkban
gyerekeinken megosztottunk.

10.
Apám 1910-ben született,
meghalt 1987 június 16-án.
1989 június 16-án
mikor anyámmal apám sírjánál
kellett volna állnom,
N. I. kivégzése
és újratemetése napján
a Hősök terén,
reménykedő tömegben álltam.

11.

A legújabb tőkefelhalmozás éveiben
újra szorgalmasan adták-vették
az országot és népét.
Baromvásáron.
Sok kicsi és sok tömegméretű
nagygyűlésen.

Szégyen,
mennyit tüntettem akkor!
Ostobaságomban
a hazaáruló
kétfejű „elit” szekerét toltam.

Huszonöt év alatt
nyolc miniszterelnököt
emeltünk föl
és ettünk a tenyerünkről.
Kölcsönökből és segélyekből éltünk,
és még élünk! –
szégyenérzet nélkül
naponta fogadtuk el,
hogyan végünk van, végünk.

Túl drága a legrosszabb demokrácia,
túl sokba kerül
az állam és a kormány és a pártok
túlduzzasztott apparátusa,
túl sokat esznek
a hazai és nemzetközi zsványok.

És nem laknak jól
soha!

Csúfságára nemzetünknek
felejtve régi vitézségünket
részezen és tunyán
felfaljuk népünket, hazánkat, gyerekeinket,
minden reményünket.
Mivé lettünk!
Mivé tették!
Válasszatok!

S az istenadta nép
széttárja üres kezét:
nincs miből – mit csináljunk? –
nincs vezér.
Sír és kacag,
kézcsókot és barackot ad
minden választott bohócának.

12.

Szegény apám és anyám
halálig tiszta maradt.
Mint Krisztus a kereszten,
mindegyik túl sokat szenvedett.

Amíg csak élek,
siratom őket és vérzek.

